

Antich tanca la crisi

Després de deu dies de tensió, el president Francesc Antich pot recompondre novament el pacte.

En una conferència de premsa, Francesc Antich comunicà oficialment que s'havia tancat la crisi que ha sacsejat la vida política balear durant deu dies. En resum, el president anuncià que els partits que formen part del govern –PSIB-PSOE, Bloc per Mallorca, Unió Mallorquina, Eivissa pel Canvi i PSM-Verds de Menorca– s'havien compromès a donar estabilitat al govern, a aprovar –aquesta setmana mateix– els pressuposts per al 2010, a seguir un codi ètic contra la corrupció i a donar suport a tot un seguit de lleis que ara mateix estan empantanegades.

La crisi. El dilluns 30 de novembre se sabien noves imputacions judicials d'alguns dirigents d'UM. Ja hi havia molta tensió política acumulada a causa d'episodis anteriors d'aquesta mena, però ara aquesta tensió pujava molt més. I encara va créixer quan a l'Ajuntament de Palma UM s'absentava del plenari i deixava en minoria els companys de PSOE i Bloc, que perdien diverses votacions contra el PP. L'endemà, dimarts, la situació es reproduïa al ple del Parlament. Bartomeu Vicens, diputat suspès de militància d'UM, votava juntament amb el PP un seguit de punts menors. Recordem que UM va

retirar la militància a Vicens de resultes de la seva imputació en tot de casos de corrupció, un dels quals fous sotmès a judici la setmana passada. Dimarts, doncs, les votacions conjuntes del PP i Bartomeu Vicens –considerat molt proper a Munar– va encendre la llum d'alarma a la presidència del govern.

Durant tot dimarts i tot dimecres la tensió política anà creixent i tothom ja donava per mort i enterrat el pacte. Dimecres al vespre es filtrà als mitjans de comunicació que el president Antich sospesava la idea de destituir els càrrecs d'UM i del Bloc de tots els governs de les institucions més importants –Ajuntament de Palma, Consell de Mallorca i govern– per mirar de governar en solitari i amb acords amb el PP. El malestar d'Antich envers UM venia d'aquests desmarcaments. Pel que fa al Bloc, Antich no acceptava que EU es manifestàs públicament contra UM, perquè, a parer seu, això donava una imatge de desunió. D'una altra banda, hi havia hagut més topades no tan conegudes que havien incomodat força el president. Dijous, dia 3, tots els mitjans

obriren les edicions amb la notícia de la voluntat d'Antich de trencar el pacte de govern. Immediatament, tant el Bloc com UM reaccionaren.

A migdia, UM anuncià que Miquel Nadal dimitia com a conseller de Turisme. EU havia demanat moltes vegades la dimissió de Nadal, arran de les imputacions judicials que l'afecten. Dimití de conseller, però tanmateix no dimití com a regidor de Palma. Així i tot, aquell dijous a migdia, fonts d'EU consideraven que el pas fet per Nadal era satisfactori. Un membre d'aquesta formació al Consell de Mallorca confessava a EL TEMPS que "la dimissió de Nadal facilità molt la recuperació de la pau".

Tanmateix, a les 5 de l'horabaixa hi havia convocada la reunió extraordinària de la comissió executiva del PSIB-PSOE, a la qual suposadament s'havia de votar el trencament i el govern en minoria. Segons diverses fonts socialistes, no hi hagué cap votació, sinó que per assentiment les intervencions donaven per fet que el president Antich no podia mantenir la inestabilitat i que havia de clavar un cop sobre la taula expulsant UM. En canvi, dins el PSIB-PSOE no hi havia unanimitat amb relació al Bloc. Tanmateix, el secretari general demanà temps per a mirar de reconduir la situació o, si no hi reeixia, anunciar el trencament. S'acordà de donar uns quants dies a Antich perquè intentàs sortir-se'n. En acabar la reunió, Antich féu una conferència de premsa en què anuncià que es reuniria immediatament amb tots els socis i també amb el PP per mirar de trobar una solució, però advertí que "si no tenim pressuposts" –per a l'any 2010, que es voten aquesta setmana al Parlament– aleshores, "com a darrera opció, convocaré eleccions avançades".

L'endemà al matí, divendres dia 4, Antich cità al Consolat de Mar els representants de tots els partits amb representació parlamentària. Tant UM com el Bloc manifestaren la voluntat de mantenir el pacte i d'aprovar els pressuposts. Fins i tot, segons informacions de la premsa de l'endemà, el president d'UM, Miquel Àngel Flaquer, donà garanties a Antich que el diputat Vicens, suspès de militància, votaria a favor dels comptes.

Tanmateix, el president del PP, José Ramón Bauzá, no es presentà a la cita

amb Antich. Segons el parer d'Antich –manifestat posteriorment– allò era "insòlit" i una "mostra que el PP no vol cap pacte de governabilitat". Amb aquest gest del PP, les possibilitats es reduïen. O es recomponia el pacte o es convocaven eleccions. Divendres a l'horabaixa continuaren les reunions, i al capvespre ja hi havia un principi d'acord. El pacte es mantenia.

Els dies següents, sovintejaren les reunions per concretar el pacte. De fet, el cap de setmana llarg –el dilluns 7 era festiu a les Balears– no va ser aprofitat pels polítics per descansar: tots els dirigents dels partits del pacte feren reunions maratonianes a tota hora. Finalment, l'acord fou possible. Dimecres, dia 9, a les cinc de l'horabaixa, Francesc Antich comparegué a la capella del Consolat de Mar –una antiga capella del complex de la presidència del govern, normalment reservada per a actes protocol·laris importants o per a declaracions extraordinàries. En aquella compareixença, el president va fer públics els eixos del pacte.

Acords. Tots els partits de la majoria governamental acordaren que es desblocaria l'aprovació de lleis que no s'havien pogut consensuar fins llavors. Seran la llei del sector públic per a "garantir l'eficàcia i la transparència de les empreses públiques, un dels llocs on s'han produït moltes de les irregularitats tan esteses durant la legislatura passada", segons paraules d'Antich; la llei de publicitat institucional; i la llei del sòl. Així mateix, aprovaren un codi ètic contra la corrupció, que implica el compromís de tots els partits de no nomenar per a cap càrrec ningú que sigui encausat a instàncies de la fiscalia i, també, el compromís de demanar la dimissió d'aquells qui exerceixin un càrrec, quan un jutge dicti contra ells mesures preventives penals o els obri judici oral.

Una vegada explicades les concrecions del pacte, Antich es va sotmetre a les preguntes dels periodistes. Va ser quan féu les valoracions més rellevants políticament. El president assegurà que l'actitud del PP de no

LA CONDICIÓN DE LA IMATGE

Carles Guerra
Vlad Nancă
Asier Mendizábal
Inaki Garmendia

Diputació de Lleida

Sala Gòtica. Institut d'Estudis Ilerdencs
Del 17 de desembre de 2009 al 31 de gener de 2010
Pl. Catedral s/n. Tel 973 27 15 00
www.fpiei.cat

Miquel Ferrer, nou conseller de Turisme

Dijous de la setmana passada Miquel Ferrer va prendre possessió com a nou conseller de Turisme, en substitució del dimissionari Miquel Nadal. Ferrer és batlle d'Alcúdia, membre de l'executiva d'UM i ex-secretari general d'aquest partit –entre el congrés del desembre del 2007 i el del juliol d'enguany. Al breu discurs de la presa de possessió, el nou conseller volgué destacar que continuaria “la línia política d'Unió Mallorquina” que varen seguir els seus antecessors: Nadal i Francesc Buïls, perquè és la línia que, segons ell, “ha demostrat ser la més eficaç” per a fer front als reptes i problemes del sector turístic balear. Assegurà que assumeix el càrrec “amb humilitat” i amb la convicció que la seva gestió ha de ser “austera i de poca escenificació” i “molt realista”, atesos els moments tan complicats que viu el turisme a les Illes. Temps difícils que aconsellen, va dir, “cohesió i col·laboració de tots els agents del sector, perquè ens trobam en temps que requereixen unitat; si no anam tots junts no anirem endavant”.

El nom de Ferrer havia estat decidit per l'executiva d'UM dijous horabaixa. La reunió s'havia convocat de manera extraordinària i prèviament no era gens clar qui substituiria Nadal. Segons la premsa local, tot d'una després dimitir Nadal, un sector d'UM volia que el substituís Francesc Buïls, home de confiança de Maria Antònia Munar que ja va ser el conseller del ram des de l'inici de la legislatura fins al setembre del 2008, quan fou obligat a dimitir per Nadal, aleshores president del partit. El problema fou que el president Antich s'hi negà en rodó. Segons algunes fonts, Buïls retirà la candidatura en saber que Antich el vetava, per no forçar un nou enfrontament amb el president del govern. Si s'hagués triat aquest camí, el pacte hauria rebotat amb tota seguretat. La negativa del president Antich d'acceptar l'ex-conseller obeïa a la intervenció pública que Buïls tingué durant la crisi. Quan, el 30 de novembre, es va saber la nova onada d'imputacions judicials a càrrecs i dirigents d'UM, Buïls va fer una conferència de premsa per denunciar una campanya del govern de Zapatero amb l'objectiu d'“eliminar els nacionalismes” a través de la fiscalia. Buïls es referia a l'anomenat *cas Maquillatge*, en què un jutge ha imputat càrrecs i dirigents

d'UM que considera sospitosos d'haver participat en una operació irregular en l'engegada de Televisió de Mallorca i de la ràdio Ona Mallorca. Per a Buïls, no hi ha “proves sòlides per a ser jutjat per la via penal, perquè es tracta de petites errades burocràtiques sense cap conseqüència”. Per a Buïls, “la fiscalia és un estament que depèn d'un govern en concret” –en referència al govern espanyol–, l'objectiu del qual és eliminar “aquelles formacions que posen en perill el bipartidisme”.

Aquestes declaracions varen ser molt mal rebudes pels dirigents del PSIB-PSOE. Tot i que Buïls en tot moment parlà del PSOE espanyol i no del balear, els dirigents illencs es prengueren molt malament les acusacions. Fins al punt que el delegat del govern espanyol, Ramon Socias, arribà a dir –en el discurs per a commemorar la Constitució espanyola– que “no valen excuses de conspiracions” per no haver de fer front a la corrupció “en alguns partits”. Segons la premsa de Palma, les paraules de Buïls foren la raó que Antich el vetàs.

presentar-se a la reunió a la qual l'havia convocat era “insòlita: em sembla realment impensable que un president cridi a dialogar totes les forces polítiques de la comunitat i que un partit, el PP, no hi vagi. La impressió que tinc és que la persona que hi ha al capdavant del PP [José Ramón Bauzá] no la deixaren venir, i això és molt preocupant”. D'una altra banda, responent les preguntes sobre el codi ètic contra

la corrupció, reconegué que “és un acord entre els partits” i que no pot donar “més garanties que les que es deriven de l'acord”, en el sentit que si un partit no el complís no hi hauria força legal per a obligar-l'hi. També fou repetidament interrogat sobre si aquesta crisi seria la darrera, atès que fa dos mesos n'havia esclatat una altra –aleshores al Consell de Mallorca– i que quan es va resoldre ja es digué

que l'acord donava estabilitat definitiva al pacte. Antich, visiblement molest, respongué que era “la darrera oportunitat; jo esper que no torni a passar res d'igual perquè si passa no farà falta reunir més executives”, és a dir, que el pacte s'hauria trencat i que no hi hauria cap possibilitat de refer-lo.

Miquel Payeras